

GŁOS POMORSKI

Nr. 195 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,13 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shil do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy za tekstem 28 groszy. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,31 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ ✧ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✧ ✧ ✧

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 23-go sierpnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Górny Śląsk po strajku robotniczym.

Oświadczenie przemysłowców. — Poczynania rządu.

Katowice, 21. 8. (PAT.) Przemysłowcy złożyli oświadczenie, że przez przyjmowanie na nowo robotników do pracy nie będą w niczem uszczuplone ich prawa, nabyte w poprzednim okresie zatrudnienia.

Dotyczy to w pierwszej linii prawa poboru węgla deputatowego, jak również norm urlopowych. Poza tem przemysłowcy oświadczyli wobec przedstawiciela rządu, że radcy załogowi o ile takowych nie dotknie redukcja, pozostaną nadal w dotychczasowym charakterze.

Rząd jednocześnie postanowił w najbliższym czasie rozciągnąć ustawę o zabezpieczeniu bezrobotnych na obszar województwa śląskiego a niezależnie od sum śląskich do dyspozycji na ten cel województwu.

Wszystkie wiadomości, jakie ukazały się w tej sprawie w prasie były nieścisłe. Dokonane stawki w tej mierze będą ogłoszone w najbliższym czasie. Rozszerzenie ustawy na województwo śląskie przewidziane jest z dniem 11 września.

ŚLASKI KOMITET RATUNKOWY.

Katowice, 21. 8. (PAT.) Ze względu na znaczne pogorszenie w ostatnim czasie stosunków gospodarczych na Śląsku w związku z dalszym wydalaniem robotników i w celu niesienia cierpiącym niedostatek pomocy odbyło się dziś z inicjatywy najprzewielebniejszego księdza administratora Hlonda w porozumieniu z p. wojewodą Bil-

skim zebranie przedstawicieli władz wojewódzkich, komunalnych, organizacji zawodowych i społeczno kulturalnych celem zorganizowania centralnego komitetu, któryby podjął energiczną akcję ratunkową na całym obszarze województwa śląskiego.

Po krótkiej dyskusji uchwalono założyć śląski komitet ratunkowy. Protektorami komitetu są ks. administrator Hlond, wojewoda p. Bilski, marszałek Sejmu śląskiego p. Wolny. Na przewodniczącego wydziału wykonawczego wybrany został ks. administrator Hlond. Następnie postanowiono utworzyć następujące sekcje: sekcję zbiorczą, sekcję organizacyjną, sekcję propagandy i sekcję pracy.

W HUTNICTWIE.

Katowice, 21. 8. (PAT.) Według informacji z miarodajnej strony, w hutnictwie górnośląskim zostało nieprzyjętych około 15 proc. zatrudnionych w chwili wybuchu strajku robotników. Nowa a redukcja związana z przesileniem gospodarczym przewidywana była jednak już przed strajkiem.

W górnictwie przyjęto już wielu robotników zatrudnionych przed wybuchem strajku. Dalsze przyjmowanie jest w toku, aby złagodzić bezrobocie, a bezrobotnym przyjść z pomocą już to w drodze zapomóg, już to w drodze wynalezienia dla nich pracy.

Z ostatniego posiedzenia parlamentu francuskiego.

Wojna a pokój. — Rozbieżność dążeń pokojowych. — Postanowienia londyńskie nie sprzeciwiają się traktatowi wersalskiemu. — Tak powiedział Herriot. — Korzyści dla Francji. — Naczelnym zagadnieniem konferencji była sprawa zagłębia Ruhry. Droga do prawdziwego pokoju.

Paryż, 21. 8. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu izby Herriot wygłosił deklarację rządową.

Premjer przypomniał, że punktem wyjścia rokowań londyńskich była sprawa pożyczki 800 milionów marek złotych. Premjer zaznaczył przytem, że o ile wojna skupiała i łączyła dążenia i zamierzenia sojuszników, o tyle pokój ujawnił rozbieżność interesów. Gdyby rozbieżności te nie zostały usunięte i gdyby różnic tych nie uzgodniono na konferencji londyńskiej, wszelki wysiłek w kierunku zbliżenia stałby się niemożliwy.

Premjer podkreślił, że postanowienia londyńskie bynajmniej nie sprzeciwiają się traktatowi wersalskiemu, zaznaczając przytem, że w przeciwnym razie postanowień tych nie przyjąłby. Dalej Herriot omówił korzyści, jakie odniosła Francja na skutek zawarcia porozumienia w sprawie dostaw w naturze oraz w sprawie przelewu spłat odszkodowawczych. Premjer wykazał, że w rzeczywistości sprawa ewakuacji zagłębia Ruhry była domniującym zagadnieniem przez cały czas konferencji i że przekonano się tam szybko, że od sposobu

uregulowania tej sprawy zależne są pomyślne wyniki konferencji. Premjer będąc zmuszony wybierać między przywróceniem sojuszu a kontynuowaniem akcji osobnioniej, dokonał wyboru.

Herriot przypomniał dalej, że sprawa długów między sojusznicznych będzie omawiana na przyszłej konferencji i że ewakuacja strefy kolońskiej nie będzie mogła być przeprowadzona, zanim Niemcy nie wykonają odnośnych klauzul traktatu wersalskiego i że wreszcie delegat francuski do Ligi Narodów interwenjować będzie w kierunku utworzenia przez Ligę organizacji w celu zapewnienia kontroli.

W końcu swego oświadczenia Herriot zaznaczył, że układ londyński jest pierwszym etapem na drodze, która powinna prowadzić do prawdziwego pokoju, jest początkiem do nowej ery. Układ ten nie narusza praw Francji i zapewnia jej rzeczywiste korzyści, Rokowania odbywały się pod znakiem idealnych haseł, wstąpiętych przez delegację francuską, które też wpłynęły na przyjęcie zasady przekazania arbitrażowi wszelkich kwestii spornych.

Konferencja ministrów Małej Ententy.

Wiedeń, 21. 8. (PAT.) Pisma donoszą z Białogrodu, że przed otwarciem sesji Rady Ligi Narodów odbędzie się spotkanie ministrów spraw zagr. małej ententy. Spotkanie to ma nastąpić w dniu 27 bm. w Lublanie.

Posiedzenie sovietu-rosyjskiego.

Dwa bieguny i kapitalizm-bolszewja.

Moskwa, 21. 8. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu sovietu moskiewskiego Rakowski, Cziczerin i Kamieniew przedłożyli sprawozdanie o układzie angielsko-sowieckim.

Rakowski wskazał na starania i zabiegi angielskich kół robotniczych, mające na celu doprowadzenie do zawarcia układu i podkreślił zasługi Ponsonby'ego, położone około zawarcia układu.

Rakowski wyraził nadzieję, że układ będzie ratyfikowany przez parlament angielski, zaś Cziczerin oświadczył, że układ, zawarty w Londynie między Rosją a Anglią jest rezultatem pięcioletnich pokojowych zapasów pomiędzy unją sowiecką a kapitałem zagranicznym.

Cziczerin zaznaczył jednocześnie, że układ ten jest rezultatem odrodzonej gospodarki Rosji i oznacza wzmocnienie się potęgi unji sowieckiej, przypomniał pomyślne załatwienie targu niemiecko-rosyjskiego oraz zawarcie układu włosko-rosyjskiego.

Cziczerin oświadczył w końcu, że unja sowiecka wyteża obecnie wszystkie swe siły w kierunku Oceanu Spokojnego. Sowiet moskiewski uchwalił następnie jednomyślnie rezolucję stwierdzającą z zadowoleniem, że układ angielsko-sowiecki potwierdza zasady zdobyczy rewolucji rosyjskiej.

Opinia Włochów o konferencji londyńskiej.

Rzym, 21. 8. (PAT.) De Stefani oświadczył dziennikarzom, że za najlepszy rezultat konferencji londyńskiej poczytywać można zwycięstwo stanowiska arbitrażowego oraz zo-

bowiązania, przyjęte przez Niemcy. De Stefani spodziewa się, że w czasie dyskusji nad sprawą długów międzysojusznicznych wzięta będzie pod uwagę rola poświęcająca Francji i Włoch,

Wielkie Zebranie

Chrześc. Zjednoczenia Zawodowego

odbędzie się w sobotę dnia 23 sierpnia hr. o godz. 5 i pół po południu na sali Hotelu Warszawskiego przy ul. Józefa Wybickiego.

Przemawiać będzie poseł Nowicki i inni.

O liczny udział prosi

ZARZĄD.

Dwie płaszczyzny.

Grudziądz, 23. sierpnia.

W uciążliwej walce o Jutra słoneczność i wielkość składa społeczeństwo polskie na ołtarzu dobra ogólnego trud swój i pracę, krwawi, depcząc ciężki — kierat — cia, dobywa ostatniego tchu aby tylko wydzwignąć się z chaosu i zabiżnić rany niewoli — a tu ci, których gościnnie przyjęto pod polski dach knują i na całość Rzeczypospolitej dybiają.

Słowa te gorzkie cisną się pod pióro, kiedy się zważy całą tą sprawę defraudacji popełnianych przez przemysłowców górnośląskich.

Robotnicy polscy, nie bacząc na nie zanadto korzystne warunki wyroku rozjemczego przystępują do pracy w zrozumieniu wysokim odpowiedzialności jaka spoczywa dziś na barkach każdego obywatela.

„Wiadomą jest rzeczą — pisze „Postęp” — iż obecne minimum piac robotniczych, w związku z drożyzną, panującą na Śląsku, nie wystarcza robotnikowi śląskiemu na utrzymanie własne i jego rodziny.

Kto zna stosunki śląskie i warunki ciężkiej, zmudnej pracy śląskiego hutnika i górnika, ten łatwo zrozumie, iż przyjęcie niżkowej płacy przy jednoczesnym powiększeniu ilości godzin pracy jest — z jego strony ustępstwem wielkiem, które graniczy z ofiarnością, jeżeli nie jest właśnie najwyższym dowodem ofiarności na rzecz państwa.

Jakże jednak różnią się od robotnika śląskiego śląscy przemysłowcy!

Kapitałiści śląscy nie uznają orzeczenia Sądu rozjemczego i domagają się dalszych ustępstw ze stroyn Rządu, warunkując i uzależniając od nich przyjęcie tego orzeczenia.

Kapitałiści chcą m. in. przedłużenia czasu pracy w górnictwie i... przynajmniej 20 proc. niżki płac robotniczych a jednocześnie uprawiają sabotaż, nie dopuszczając do pracy robotników i zwalniając ich masowo pod rozmaitymi pretekstami.

Po strajku przeprowadza się na kopalniach i w hutach redukcję, szykanuje się robotników przez wstrzymywanie im deputatów, a wszelkie prośby, zażalenia i protesty nie odnoszą najmniejszego skutku, bo niektórzy przemysłowcy wręcz oświadcniają, iż orzeczenie Sądu rozjemczego ich nic nie obchodzi.

Przemysłowcy niemieccy w takiej „opozycji” przeciwko rządowi i przez postępowanie swe z robotnikami zdradzają, że nie chodzi im jedynie o uwzględnienie czy przeprowadzenie postulatów ekonomicznych, lecz kierują nimi pobudki natury politycznej.

Tak, kiedy się zważy całą tę kwestję dochodzi się do wniosku, że działa tu z całą perfidją i konsekwencją prowadzona akcja polityczna zdążająca do osłabienia naszego stanowiska gospodarczego.

Bo oto jak się przedstawia cała sprawa:

Od dłuższego już czasu władze polskie chwyciły pogłoski o rzekomych nieścisłościach w prowadzeniu ksiąg w zakładach niemieckich przemysłowców.

Nieuchwytność jednak tych pogłosek nie uprawniała władze do interwencji.

Dopiero przed kilku dniami przeprowadzono rewizję w dwóch przedsiębiorstwach w firmie „Caesar Wollheim” w Katowicach i tow. akc. „Hohenlohe” w Welnowcu.

Rewizja u tych największych firm G. Śląska dała nadzwyczajne wprost wyniki.

W obydwu firmach fałszerstwa praktykowane były od paru lat w fantastycznych wprost rozmiarach według sprytnie pomyślanego i z całą niemiecką pedanterją wykonywanego systemu.

Polegały one na prowadzeniu podwójnych ksiąg dla rządu i dla siebie, przyczem firma Wollheim dwie trzecie transakcji zupełnie w księgach nie notowała, wykazując w ten sposób mniej niż czwartą część istotnych zysków, podlegających opodatkowaniu.

Wychodząc ze śliskiej określonej sumy strat, poniesionych przez Skarb Państwa, rząd obłożył firmę „Wollheim” grzywną w wysokości 7 000 000 zł. polskich. Suma tej grzywny daje pojęcie o skali praktykowanych nadużyć. Wprost trudno dać wiarę, że tak solidne przedsiębiorstwa mogły dopuszczać się tego rodzaju malwersacji!

Firma „Hohenlohe” radziła sobie w inny sposób. Tutaj wszystkie wydatki na inwestycje, które stanowią zysk przedsiębiorstwa, wpisywane były na poczet wydatków bieżących. Nie dość tego. Zyski osiągnięte po polskiej stronie firma wkładała w budowę kopalni po stronie niemieckiej, przyczyniając się w ten sposób do rozwoju górnictwa w Niemczech.

Nadużycia stały się możliwe dzięki temu głównie, że katowickie zarządy kopalni nie są faktycznie samodzielne, a są w znacznym stopniu filjami przedsiębiorstw niemieckich po tamtej stronie, koncentrujących u siebie całą buchalterję i transakcje handlowe swych oddziałów w polskiej części Śląska. Firma „Wollheim” na przykład, miała blankiety te same jak w Berlinie. Przedsiębiorstwa berlińskie są, ma się rozumieć, poza wszelką osiągalnością naszych organów fiskalnych.

Władze polskie zajmują się gorliwie całą tą sprawą. Z przyrodzoną nam jednak szarmanterją; czy nie zamala jest ta kara 7 000 000 zł. wobec zdeprawowanej sumy 56 milionów?!

I tak w społeczeństwie naszym daje się zauważyć dwa elementy, dwie płaszczyzny zainteresowań i dążeń — jedna to prawne i pełne godności poczynania narodu — druga, to te wszystkie mniejszości „uciskane” czyhające tylko na łada moment sposobny, aby przy naszym niedopatrzniu uwarzyć swe własne interesy.

Przyszłość będzie należała do tego, kto oparłszy się na prawomocnych podstawach — potrafi drugą ująć w karby.

Chorwacka rocznica.

Świeżo, w tych dniach pojawiło się telegraficzne doniesienie, że obecny rząd Jugosławji (Dawidowicz) zamierza nadać Chorwacji szeroką autonomję z osobnym wicekrólem. Byłby to nowy okres w politycznym rozwoju Chorwacji, — zdarzenie pierwszej doniosłości, wypadające w samą tysiączną rocznicę powstania państwa Chorwatów.

W bieżącym bowiem roku święcą Chorwaci tysiąclecie założenia chorwackiego państwa, które chronologicznie jest najstarszym z pośród państw słowiańskich. Początki państwowej organizacji Chorwatów — jak brzmią zapiski starych kronik — sięgają czasów Karola Wielkiego i jego syna, Ludwika Pobożnego. Pierwotną siedzibą Chorwatów mają być ziemie tatrzańskie, czyli Bialo-Chorwacja. Po raz pierwszy znajduje się wzmianka w dziejach o Chorwatach żyjących w dzisiejszej Małopolsce pod nazwiskiem Karpy (Karpiany). Około r. 180—192 po Chrystusie domagali się oni od Rzymian haracz, od r. 227 często napadali na placówki rzymskie, zapuszczając się po Dunaj. Galerius rozpoczął z nimi wojnę r. 295, a w r. 305 większą ich część przesiedlił siłą do Panonji i zdaje się do Dacji. W VII wieku wyszły tłumy Chorwatów z Bialo-Chorwacji do krajów sąsiednich (do Panonji i Ilirji) i tu założyły dwa państwa. Oczywiście dużo w tem legendy.

Historja notuje imię pierwszego ich księcia, Borna, Ziemię ich sięgały od rzeki Rasy w Istrii po północną Dalmację. Na równinach pomiędzy Drawą a Sawą powstało drugie ich księstwo, nazywane słoweńskim lub Chorwacją.

Południowe państewko, czyli Chorwacja Czerwona, rozszerzyła się tak, iż obejmowała Dalmację południową z szerokim pasem Bośni i Hercegowiny. Nad niem panował ks. Borna. Około r. 800 występuje na wydawnię dziejów książę Trpimir, panujący w Splicie, który zakłada sławną dynastję. W walkach powiedzy wschodem a zachodem Europy państwo chorwackie przeżywało wiele burz i wstrząśnień, stale rosnąc w siłę. W r. 910 wstąpił na tron ks. Tomisław, który w r. 924 przybrał tytuł króla, co zatwierdził Papież i państwa ówczesne. Tomisław zjednoczył swe państwo z księstwem Białej Chorwacji, tak że granica jego królestwa była na północy Drawa. W Dalmacji Tomisław opanował całe wybrzeże, pozatem pokonał bułgarskiego Simeona.

Dynastja jego panowała dwa wieki, a po jej wygaśnięciu Chorwaci powołali na tron swój króla węgierskiego z rodu Arpadów i od tej chwili związani byli z węgry unją personalną. Po bitwie pod Mohaczem r. 1526 gdzie padł ostatni król węgierski, Chorwacja powołała na tron Ferdynanda Habsburskiego.

Wielka wojna, jej wynik złączył Chorwatów z Serbią i Słowacją w jedno państwo S. H. S.

POGRZEB MATTEOTTI'EGO.

Rzym, 21. 8. (PAT. Stefani). Dziś przed południem odbył się w Fratta Palesino pogrzeb Matteotti'ego. Za trumną kroczyli członkowie izby. senatu, przedstawiciele instytucji państwowych, jak również liczni przyjaciele zmarłego.

Batalion wojska oddał honory wojskowe. W kościele pokropiono zwłoki wśród wielkiego wzruszenia obecnych. Na trumnie złożono wiele wieńców. Spokoju nigdzie nie zamano.

Z KOMITETU POLITYCZNEGO RADY MINISTRÓW.

Warszawa, 21. 8. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu komitetu politycznego ministrów, które odbyło się w Spale, zdecydowano sprawę Żywca i rozpatrzono szereg spraw bieżących m. i. sprawę zwiększenia bezpieczeństwa na kresach.

Między Scyllą a Charybdą.

Z narad konwentu senjorów.

Berlin, 21. 8. (PAT.) O naradach konwentu senjorów „Vossische Ztg.” donosi, że była tam również mowa o stanowisku poszczególnych stronnictw do uchwał konferencji londyńskiej.

Niemiecki narodowiec Brun skorzystał ze sposobności i oświadczył, że jego frakcja będzie głosowała przeciwko sprawozdaniu Davesa.

Z innych objawów wnioskują także, że decyzja przyjęcia planu Davesa prawdopodobnie weźmie górę w łonie frakcji nacjonalistycznej. Decyzja niemieckiej frakcji nacjonalistycznej ma zapaść dziś w południe. Również jest mowa o zamiarach różnych stronnictw doprowadzenia do plebiscytu.

OPINJA PRUSKIEGO PREZ. MINISTRÓW.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Rada Związkowa rozpoczęła dziś obrady nad układem londyńskim. Pruski prezydent ministrów Braun złożył w imieniu rządu pruskiego oświadczenie, w którym podkreślił, że rząd pruski nie może wziąć na siebie odpowiedzialności za następstwa, jakieby wynikły w razie odrzucenia układu londyńskiego i dlatego aprobuje ten układ oraz związane z nim ustawy.

W związku z obradami rady związkowej, „Vossische Ztg.” zamieszcza oświadczenie saskiego ministra spraw wewn., który stwierdził, że w radzie związkowej zapewniona jest znaczna większość dla układu londyńskiego.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Wedle uchwały konwentu senjorów parlament niemiecki zbierze się o godz. 3 na plenarne posiedzenie, na którym min. spraw zagr. Stresemann i minister skarbu Rzeszy Luther mają złożyć swoje oświadczenia.

Z OBRAD RADY ZWIĄZKOWEJ.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Rada związkowa obradowała dziś nad układem londyńskim i związanymi z nim ustawami. Przyjęto najpierw ustawę o banku emisyjnym oraz ustawę o obligacjach przemysłowych. Osobno głosowano nad ustawą kolejową, którą przyjęto wszystkimi głosami przeciwko dwóm. Przeciwko ustawie głosowali przedstawiciele Prus Wschodnich i Pomorza. Wstrzymali się od głosowania przedstawiciele Bawarii, Meklemburgii i Württembergii. W ten sposób uzyskano w radzie związkowej większość 2/3 głosów. Przyjęto dalej zwykłą większością projekt ustawy, dotyczący spraw personalnych na kolejach państwowych i projekt ustawy w sprawie likwidacji banku rentowego.

NOWE USTAWY.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Do parlamentu Rzeszy wpłynęły projekty ustaw, wynikające z uchwał konferencji londyńskiej. Projekty te dotyczą m. in. upoważnienia ministra skarbu Rzeszy do uzyskania kredytu bankowego w kwocie 800 milionów marek oraz upoważnienia rządu Rzeszy do wydania odpowiednich zarządzeń w sprawie obligacji kolejowych.

Komisja spraw zagranicznych w kłopotach.

A więc zmuszenie dawnymi metodami.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu komisji spraw zagr. parlamentu niemieckiego zwrócono się do kanclerza z zapytaniem, co się stanie, jeżeli do dnia 30 bm. rząd Rzeszy nie uzyska w parlamencie Rzeszy 2/3 głosów dla planu Davesa.

Kanclerz oświadczył, że w takim razie będzie obowiązkiem rządu zastosowanie wszystkich środków konstytucyjnych, aby skłonić parlament do uchwalenia ustaw, opartych na programie Davesa.

Należy bowiem w kraju uczynić wszystko, co by na zewnątrz otwarło rządowi Rzeszy możliwość rozpoczęcia na nowo rokowań. Minister spraw zagr. Stresemann odpowiadał na podobne zapytanie ze strony nacjonalistów oświadczył, że przed zakończeniem nowych wyborów nic pozytywnego stać się nie może.

Gdyby bowiem nowy parlament niemiecki zasadniczo wyraził swoją zgodę na układ londyński, wówczas mogłyby Niemcy zwrócić się znów do mocarstw sprzymierzonych, które jednak miałyby wtedy zupełną swobodę co do tego, czy należy nawiązać z Niemcami nowe rokowania. Nie należy też nie doceniać prądów, skierowanych przeciwko Niemcom, ujawniających się zwłaszcza w Anglii.

Do izby gmin wniesiono memoriał, podpisany przez 1700 przemysłowców angielskich, który oświadcza, że sprzeciwia się to interesom Anglii, jeżeli Anglia dopomaga Niemcom do uzyskania pożyczki międzynarodowej, której zadaniem jest dostarczenie kredytu przemysłowi niemieckiemu i umożliwienie mu eksportu.

Minister skarbu Luther podkreślił fakt, że komisja repara-

cyjna nie będzie mogła nadal rządzić w Niemczech w dotychczasowej formie. Komisja odszkodowań, która składała się dotychczas z 4 członków rozstrzygała zawsze większością przeciwko Niemcom.

Obecnie do komisji odszkodowań wejdzie jeden Amerykanin, wobec tego delegat francuski i belgijski będą w mniejszości. Pozatem Niemcy odwoływać się mogą od wszystkich decyzji komisji reparacyjnej do przewidzianego w układzie londyńskim trybunału rozjemczego, co dla całej sytuacji politycznej Niemiec jest ogromną ulgą.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Na dzisiejszym wspólnym posiedzeniu komisji gospodarczo - politycznej i komisji finansowo-politycznej państwowej rady gospodarczej omawiano układ londyński. Przedstawiciel rządu oświadczył, że w ustawach, związanych z planem Davesa, t. zn. w ustawach o obligacjach przemysłowych, o kolejach i o banku emisyjnym, nie mogą być dokonane żadne zmiany, gdyż ustawy te mają charakter układu państwowego, natomiast zarówno państwową radą gospodarczą jak i inne organizacje parlamentarne mają możliwość przeprowadzenia zmian w ustawach dodatkowych, związanych z wyżej wymienionymi ustawami Davesa, a więc w ustawie monetarnej, ustawie o likwidacji banku rentowego itd.

Berlin, 21. 8. (PAT.) Dziś po południu obradowała frakcja parlamentarna zasilona przez wielu członków frakcji narodowo-niemieckiej sejmu pruskiego wysłuchała — jak donosi oficjalny komunikat, wydany o tem posiedzeniu — stanowiska, poczem aprobowała jednomyślnie dotychczasowe stanowisko zarządu partyjnego, zwłaszcza oświadczenie z dnia 15 sierpnia br. (odrzućcie układ londyński).

Z Jugosławji.

Zamach na attache wojskowego poselstwa S. H. S.

Białogród, 21. 8. (PAT.) W nocy z dnia 17 na 18 sierpnia br. niezrany przestępca zatrzymał powóz attache militaire poselstwa S. H. S. w Sofji pułk. Milkowicza, który wracał z posiedzenia i dał doniego szereg strzałów rewolwerowych, które szczęśliwie go nie zranily. Przestępca zbiegł. Niezwłocznie potem poseł królestwa S. H. S. w Sofji Rakicz złożył energiczny protest u prezydenta ministrów Czankowa, który wyraził z tego powodu żywe ubolewanie i obiecał przeprowadzić energiczne śledztwo.

Białogród, 21. 8. (PAT.) Wiadomość o ponownym zama-

chu na jugosłowiańskiego attache w Sofji wywołała w Białogrodzie silne wzburzenie. Minister spraw zagr. Marinkowicz odbył konferencję z prezydentem Dawidowiczem w celu ustalenia tekstu noty jugosłowiańskiej do Bugarji z powodu tego zamachu. Słychać, że nota ta ma być utrzymana w bardzo ostrym tonie.

Białogród, 21. 8. (PAT.) W dniach 26 i 27 sierpnia w mieście Pez w Serbji południowej odbędzie się uroczysta ceremonia wprowadzenia na tron patriarchy kościoła serbskiego według tradycyjnego obrzędu.

Snowden contra Mac Donald.

Snowden boji się konkurencji handlu przemysłu niemieckiego.

Londyn, 21. 8. (PAT.) W wywiadzie udzielonym przedstawicielowi „Evening Standard” kanclerz skarbu Snowden wyraził obawę co do przyszłości handlu wielkobrytyjskiego. Zdaniem jego przyszły traktat handlowy francusko - niemiecki zagrażać będzie handlowi angielskiemu.

Wiedeń, 21. 8. (PAT.) „Wiener Allgemeine Ztg.” donosi z Londynu: Różnica zdań między Mac Donaldem a Snowdenem, która zaznaczyła się w czasie konferencji londyńskiej, doprowadzić może obecnie do formalnego zerwania stosunków między obydwojma tymi członkami rządu robotnicze-

go. Snowden wskazuje stale niebezpieczeństwo niemiecko-francuskiego układu handlowego dla przemysłu angielskiego.

Londyn, 21. 8. (PAT.) Snowden oświadczył przedstawicielowi „Daily Telegraph” — że nieuzasadnione jest twierdzenie, jakoby między nim a Mac Donaldem istniały jakieś tarcia, z tego jakoby powodu, iż nie podziela poglądu na plan układu handlowego francusko - niemieckiego.

Snowden powiedział dalej, iż jest publiczną tajemnicą, że nie godzi się on na pewne warunki, któreby Niemcy musiały przyjąć, lecz okoliczność ta nie może bynajmniej wywołać rozłam w gabinecie.

Wywody Herriota.

Paryż, 21. 8. (PAT.) Agencja Havasa podaje następujące sprawozdanie z dzisiejszego przemówienia Herriota, wygłoszonego w izbie. Po omówieniu przebiegu konferencji londyńskiej, premier zaznaczył:

Rzeczą najbardziej bolesną dla delegacji francuskiej, broniącej niezależności Francji było spotkanie się z uprzedzeniami, które niejednokrotnie macły atmosferę konferencji. Premier podkreślił wśród oklasków lewicy, że należało bądź przyjąć plan Davesa w całości, bądź odrzucić go, gdyż rzeczoznawcy uznali współpracę za konieczną.

Francja zdecydowała się na rozstrzygnięcie trudnych kwestji, które groziły zatamowaniem prac konferencji Delegacja francuska zaproponowała procedurę arbitrażową, która powinna być stosowana coraz częściej, o ile narody chcą zerwać z tym odwiecznym nałogiem, jakim jest wojna.

Herriot domagał się od izby, aby wypowiedziała się, czy delegacja francuska dobrze uczyniła, dotrzymując obietnicy Francji zaprowadzenia nowego porządku rzeczy. Nie ulega żadnej wątpliwości — mówił premier — że układ londyński zawiera ograniczone pełnomocnictwa komisji odszkodowań. Je-

dnakże komitet prawników wygłosił opinię, że poprawka przyjęta w Londynie jest zgodna z traktatem wersalskim, ponieważ art. 22 traktatu przewiduje, że mocarstwa mogą dokonać ośnośnych zmian pod warunkiem, że będą one przyjęte jednomyślnie.

Wśród hałasu i okrzyków ze strony prawicy i centrum, Herriot przedstawił sposób, w jaki zapadło porozumienie co do rozwiązywania sprawy ewentualnych uchybień niemieckich w drodze arbitrażowej.

Francja — mówił Herriot — która zawsze stała wyżej prawo niż siłę, może zyskać dzięki bezstronnym i niezależnym sądom rozjemczym. Premier wyjaśnił, że w czasie omawiania sprawy przelewu spłat, należało uzupełnić w planie Davesa pozycję w sprawie dostaw w naturze, a to w tym celu, aby nie przedkładać stanu niepewności i w celu zapewnienia Francji korzyści realnych.

Rząd dumny jest z tego, że zdoła zastąpić system dostaw w naturze przez system, który zadowoli wszystkich, pragnących realnych korzyści dla kraju i jego przemysłu i handlu.

Pokłosie pomorskie.

Ach, ten rozkład jazdy. — Pociągi do lasa — urzędowy rozkład jazdy do lasa. — Petycja obywateli. — Niedola młodzieży.

(Od własnego korespondenta.)

Świecie, dnia 21 sierpnia.

Rozkład jazdy kolejowej na Pomorzu jest wiecznym źródłem utyskiwań i narzekania mieszkańców. —

Prawda, że „jeszcze się ten nie narodził, który wszystkim dogodził”, ale i to prawda, że się również nie narodził u nas taki minister kolei, któryby dogodził nie wszystkim, lecz chociaż poważnej części mieszkańców. —

Zawsze się długo zastanawiałem nad tem, dlaczego u nas rokrocznie zmienia się rozkład jazdy. — W tem rozporządzeniu ministerjalnym może się mieszczą i głębsze motywy dla zwykłych śmiertelników niedostępne, to jednakże system ten każdorocznej zmiany kursu pociągów byłby nieszkodliwy, gdyby dla ludności poszczególnych powiatów nie był tak dotkliwie niekorzystny. Tę dotkliwość w wysokim stopniu odczuwa nasze Świecie, a także, o ile wiem, to i Kowalewo nie jest zadowolone z nowego rozkładu. — Ciekawą rzeczą byłoby urządzenie ankiety w tym względzie. —

Co do Świecia, to już organizacje, jak Towarzystwo Kupców Samodzielnych, władze, Towarzystwo Przemysłowców, Dowództwo Kadry Marynarki Wojennej, Urząd skarbowy, władze kościelne, wystosowały zbiorową petycję do dyrekcji gdańskiej o zaprowadzenie dogodniejszych kolejowych, a przynajmniej nie kasowanie do niedawna kursujących pociągów o godz. 4-tej i 7-mej po południu z Terespoła do Świecia. — Jaki wynik będzie tej próby, narazie nie wiemy, to tylko pewna, że podróży z odległych stron, całkowicie polegając na książce: „Urzędowy Rozkład Jazdy” ze zdumieniem dowiadują się w Terespołu, że pociąg, który wedle rozkładu ma iść o 7-mej do Świecia, idzie dopiero późno wieczorem. — Dobrze, jeśli podróżny jest poinformowany, że od dworca w Terespołu do Świecia idzie wóz, który za stosowną zapłatą zabiera do miasta, jeśli nie, to albo czeka na dworcu, albo idzie kilkanaście kilometrów piechotą. —

Czyż dziwić się wobec tego trzeba, że Świecie, mające widokier ozwoju, zaczyna w swem życiu przemysłowo-handlowym umierać?

Motywy za pozostawieniem skasowanych pociągów są bardzo poważne, co się wyraziło w opinii starostwa, w motywacji dyrektora gimnazjum Dr. Kuchanęgo; wskutek tego rozkładu uczniowie zamieszczeni przybywający do szkoły 3 kwadransy za późno, po lekcjach mogą wracać do domu dopiero w wieczór lub iść per pedes. —

Dla uczniów, jak i dla rodziców jest to nadzwyczaj uciążliwe, a oprócz straty czasu, może spowodować i niemożliwość korzystania z nauki w szkole.

Powiększe względy są tak poważnej natury, że muszą wywołać swój skutek, jeśli Dyrekcja Polskich Kolei Państwowych w Gdańsku nie złatwi się z tą opinią miejscowego obywatelstwa zbyt biurokratycznie.

Narazie czekamy, może nasze nadzieje się urzeczywistnią.

Z życia i działalności Nar. Org. Kobiet w Polsce.

(Szczegóły podane do ogólnej wiadomości.)

Na wieść o pierwszych wyborach do Sejmu Ustawodawczego w 1918 r., w odradzającej się Rzeczypospolitej Polskiej, grono kobiet, przejętych ważnością historyczną chwili, zgromadziło garstkę gorących patrijek pod nazwą Nar. Org. Wyborczej Kobiet Polskich. Spisanie kilku zasadniczych i wytycznych punktów tymczasowego statutu, oraz kilka rzeczowych narad wystarczyło, aby przystąpić odrazu do zrzeszenia pod hasłem „Bóg i Ojczyzna”, na obszarze dawnej Kongresówki.

Pod względem politycznym N. O. W. K. polskich stanęła niewzruszenie na gruncie zasad narodowych, chrześcijańskich i demokratycznych.

Tempo roboty było żywe, do czego atmosfera Odrodzenia bardzo przyczyniła się i dała niebawem duże wyniki. Do zwycięstwa list narodowych przyczyniono się też w znacznym stopniu przez energiczną akcję i zdobycie 60 tysięcy głosów obojętnych członków społeczeństwa.

Po wyborach Zarząd i Komitet postanowił nie rozwiązywać się, ale stworzyć żywą sieć ogniw po całym kraju dla ujednostajnienia myśli narodowej i szerzenia świadomości posłannictwa dziejowego Polski, wśród najszerszych warstw narodu. W myśl powyższych zamierzeń opracowano statut N. O. K., który został zalegalizowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 11 maja 1919 r., a potem rozszerzony 30. VI. 21 r. Momenty historyczne, w których działalność członkiń N. O. K. okazała się bardzo intensywna, są następujące:

1. Wybory do Sejmu i Rad miejskich zszeregowały odrazu 15 tysięcy kobiet.
2. Plebiscyt na Mazurach i Warmi.
3. Pomoc żołnierzowi Polakom podczas najazdu bolszewików. W 1920 roku N. O. K. zwołała wielką wiec zachęcający kobiety do gorliwej pracy dla wojska, po którym utworzono osobny dział pomocy żołnierzowi.

W przeciągu 2-ech miesięcy Centralny Wydział N. O. K. niesienia pomocy żołnierzowi zebrał ogromną natenczas sumę około 2-ech milionów marek, oraz olbrzymie dary w naturze. Tysiące kilogr. mydła kilkanaście bel waty, tysiące parzian białych, około 100 000 przerek paszetu itp. Wydział utrzymywał własną herbaciarnię, która wydawała masę herbaty, krajane, papierosów i zapalek.

Kantyna N. O. K. na Pelcowiznie w Warszawie, obsługiwała dziennie przeciętnie 60 żołnierzy, zaopatrując ich w smaczną zupę i rozmaite niezbędne produkty. Prócz tego sześć innych okręgów zaopatrywało podobnie żołnierza i w środki opatrunkowe, każdy na swoją rękę.

Rozmaite pułki, które zgłaszały się, — kantyna i okręgi zawsze też hojnie wspierały. Na front wysyłano też masę gazet i smakołyków. Centrala pracowała gorliwie do końca wojny z bolszewikami, a okręg XII. ofiarował z własnych funduszów piękny sztandar 21 pułkowi.

4. Długa praca N. O. K. na Górnym Śląsku była bardzo gorliwa i bardzo uciążliwa i odpowiedzialna.

5. Plebiscyt i Sejm Wileński.
6. Powrót repatriantów.
7. W epoce strajków, szalejących groźną burzą nad państwem N. O. K. przyczyniła się do ich zwalczania, werbując całe zastępy kobiet dobrej woli, dla wspólnej akcji samopomocy społecznej, które wysyłano na miejsce strajkujących.
8. Zorganizowanie zbiorów srebra i złota w trzech dzielnicach: h. Kongresówce, Małopolsce i Kresach Wschodnich, na podkład waluty, dało piękne rezultaty, bo wreczono skarbowi 10 wagonów srebra i wag. złota, które jest przetopione w sztabkach z inicjałami N. O. K.

Pozatym N. O. K. czuwa nad zwalczaniem analfabetyzmu w niektórych dzielnicach, nad nświadczeniem politycznym, zwalczając partyjność i dzielnicowość, nad podniesieniem po-

ziomu etycznego i kulturalno - narodowego kobiet zwłaszcza i młodzieży, a wszystko czyni i jednoczy pod sztandarem: Bóg i Ojczyzna!

Dotąd N. O. K. posiada 200 oddziałów na terenie Rzeczypospolitej. Tam, gdzie jest solidarność i zrozumienie, ważności tej placówki, oddziały liczą po 15 — 50 tysięcy członkiń i więcej.

Wiele oddziałów rekrutuje się głównie wśród klas robotniczych i pracujących zawodowo, które wykazują zapał i energię na których członkiniom z tak zwanych sfer inteligentnych niestety, częstokroć — zbywa.

Centrala Nar. Org. Kobiet mieści się w stolicy i składa się z wybitnych Polek - patrijek: p. Puzynianki, Zdanowskiej, Zofji Cichockiej, J. Szabo, Balickiej i wielu innych.

N. O. K. ma swe posłanki i senatorki i jest ściśle zaprzyjaźniona z całym szeregiem instytucji kobiecych, stale współdziałając z nimi, mianowicie: Zjednocz. Koło Ziemianek, Katol. Związek Kobiet, Ochrona Kobiet, Dzwignia Pogod, Stowarzyszenie sług katolickich i Koło Mieszczanek.

Praca wogóle Nar. Org. Kobiet, jest wytrwała i choć cicha, a jednym z głównych jej zadań jest przypatrywać się i czuwać, — krzewić ducha i stare cnoty w narodzie, które ongi stworzyły jego potęgę i wielkość, krzewić — przez strażniczki domowych ognisk w rodzinach.

K.-P.

Judaica

Skandal na akademii ku czci Nomberga.

Na bankiecie po urządzonej akademii zorganizowanej ku czci znanego w kołach żydowskich publicysty Nomberga, wśród licznych przemówień reprezentacyjnych żydowskich zabrał głos redaktor gazety Hajnt. Przemówienie to, w którym redaktor nazwał Nomberga zdrajcą spraw żydowskich i przypomniał filogermanizm Nomberga, gdy za czasów okupacyjnych redagował warszawską gazetę „Warschauer Tageblatt”, wywołało ogólne rozdrażnienie i skandal. Obecni musieli przemawiającego do opuszczenia sali.

Żydowskie pismo w Gdańsku upada.

Jedyną pismo, wychodzące w żargonie w Gdańsku „Danziger Tageblatt”, znajduje się w stanie likwidacji. Pismo miało być organem żydów uchodźców z państw bałtyckich i z Polski, którym chodziło o wywalczenie praw obywatelskich w Gdańsku i krzewienie idei żydowskiej. Żydzi odgrywali wielką rolę w Gdańsku w okresie inflacji, kiedy liczny zastęp żydów całego Wschodu trudnił się w Gdańsku wymianą pieniędzy, skupem złota i srebra.

Żydzi rosyjscy jadą do Ameryki.

Kolonja uchodźców żydowskich z Rosji w liczbie około 200 ludzi, która przebywała w gdańskim obozie emigracyjnym w oczekiwaniu na możliwość wyjazdu do Ameryki i znajdowała się pod opieką światowej organizacji emigracyjnej żydowskiej „Kijas” — likwiduje się obecnie. Wobec niemożności wyjazdu do Ameryki, część uchodźców wyjeżdża do Francji, do pracy na terenach, zniszczonych wojną, część zaś powraca do Rosji.

Organizacje żydowskie w Niemczech.

Związek żydów wschodnich (Ostjuden) odbył w Berlinie konferencję, na której zapadły charakterystyczne rezolucje. Pierwsza ustala, że żydzi ze Wschodu, mieszczący w Niemczech, nie biorą udziału w życiu politycznym. Druga rezolucja wzywa żydów do czynnego udziału w życiu gospodarczym. Dzienniki niemieckie, cytując rezolucje, przypuszczają, że druga — oparta jest na doświadczeniach, poczynionych w czasie inflacji, kiedy żydzi ze Wschodu byli wybitnym czynnikiem spekulacji walutowej.

Ppułk. DOBROWOLSKI ZYGMUNT.

W rocznicę „Cudu”

(Ze wspomnień uczestnika.)

Azjatyckie hordy bolszewickich oprawców wkraczały w etnograficzne granice Polski. Komunikaty urzędowe ogłosiły o zajęciu przez nie niektórych miejscowości rdzennie polskich. Pokrewni im duchem i żądzą typu azjaci Zachodu wobec klęski Polski nie posiadali się z radości i przygotowywali na ich przyjęcie „kucheny” i bukiety kwiatów. „Tysiące paskarzy”, jak opiewały o tych wypadkach późniejsze kabaretowe kuplety, „opuszczało Warszawę”, ładując swoje walizy z kosztownościami i czmychając z Polski, gdzie pieprz rośnie.

Tylko smutno i ciężko na sercu było prawym synom tej ziemi. Ponura zmora najbliższych perspektyw, gniotła duszę naszą, która wzdrygała się do głębi na myśl, że może nie zadługo już, brudne, zakrwawione ręce, wyzutego ze wszystkich lepszych ludzkich uczuć szatana, wpiją się w młodocianą duszę i ciało, nie dawno wskrzeszonej naszej młodej, ukochanej Ojczyzny.

A na froncie było źle, stawało się coraz gorzej. Zdawało się, że złowrogie jakieś opary wznosiły się nad nami. Było duszno, nie było czem oddychać. Co prawda Pomorze jeszcze daleko, ale Warszawa... Byliśmy pewni, że z upadkiem Warszawy cała Polska oprze się na lasce i nielasce wroga i jakiego wroga! Zimno się robiło koło serca na jedną myśl o tem.

W jednym z takich dni, przyszedłszy zrana do zajęć biurowych do Dowództwa Miasta Grudziądza, gdzie byłem przydzielony po objęciu przez nas Pomorza, dowiaduję się od adiutanta D-twa, że dziś w nocy otrzymano rozkaz z odczwą Naczelnego Dowództwa, zwracającą się z prośbą do wszystkich oficerów, aby wobec groźnego położenia na froncie, ochotniczo udawali się do armii czynnej, dla zasilenia i podtrzymania rzednących szeregów, obrońców Ojczyzny na terenie wojny.

Coś mnie głęboko zakłuło w serce. Znałem się na podobnych rzeczach i także molestujące zapraszania nie wlewały otuchy, co do rzeczywistego stanu rzeczy. To już rzeczywiście źle, pomyślałem, jeżeli tak.

— Dziś zbierają sztabowych oficerów w D. O. G. nie — ciągnął dalej adiutant — i za chwile, zapewne, przyjdzie już do pana Majora (niby to po mnie).

W istocie po jakimś kwadransie wchodzi do mnie inspekcyjny żołnierz i melduje mi, że P. Pułkownik, Dowódca Miasta czeka na mnie w swoim pokoju dla udania się razem na zebranie. W kilka minut po tem tranwaj z nami leciał po Lipowej, a wkrótce znaleźliśmy się w koszarach Jagielly w gabinecie zastępcy Dowódcy Okręgu Generalnego. Zastaliśmy już tam kilku sztabowych oficerów: Pułkowników, Połpułkowników i Majorów.

„Tam na popisie będąc rozważać zacząłem,

Miny i mowy ludzi, siedzących za stołem”.

Przypomniałem sobie wiersz Mickiewicza, siadając i rzucając okiem po zebranych. Nastrój pomiędzy zebranymi, jak mi się wydawało, prędzej był kłopotliwym niż trwożnym. Po pokoju z wyniosłą i pewną siebie miną, z rękoma w kieszeniach, przechadzał się ówczesny szef sztabu, przekomarząc się z obecnymi i namawiając ich do udania się na front. W figurze szefa jasno widniało zadowolenie, właściwe tyłowym oficerom, że ważność obecnie zajmowanego przez nich posterunku, zwalnia ich z ewentualności jakiegoś tam udawania się na front i że ich zielony stolik z wieloma szufladami, jest najżywotniejszą racją stanu.

Po dłuższej dyskusji zaczęto po kolei zapytywać obecnych. Okazało się w końcu końców, że jeden nie może jechać z powodu braku ubrania, drugi nie może jechać z powodu niepewności o losie rodziny, mieszkającej obecnie w okolicach Grudziądza, trzeci powoływał się na stare kontuzje, będące temu na przeszkodzie itd. Powstało zamieszanie. Przewodniczący zebranemu, generał, aby znaleźć jakieś wyjście z położenia, zaczął już rozdawać obecnym urzędy w armii czynnej, zapytując, kto z nas na co tam reflektuje. Znowu zamieszanie. Więc powiedziałem na to, że jest to przedwczesne i bezprzedmiotowe i że lepiej będzie, jeżeli każdy z życzących udać się na front, w swojej deklaracji nadmieni, czym ostatnio dowodził lub dowodzi i do jakiego działu wojskowego chciałby być przydzielonym.

Ostatecznie dyskusję zamknięto na tem że każdy po powrocie znów do domu, napisze deklarację i wieczorem złoży takąową w sztabostwie D. O. G.

Po powrocie do swojego biura, napisałem krótko i lakonicznie deklarację: że wobec grozy położenia, w jakim się znalazła Polska, bez zastrzeżeń i chętnie udam się na front i w takim sensie oddaję się do dyspozycji Naczelnego Dowództwa. Nadmieniam przytem, że ostatnio dowodziłem batalionem w 27 p. d. imienia

Puławskiego, włożywszy do koperty odesłałem natychmiast do D. O. G.

Powróciłem do domu w dość nieokreślonym humorze. Nie mogłem być mowy o jakimś żalu z powodu mej decyzji jechania na wojnę, bo, o ile siebie pamiętałem, zawsze, gdy chodziło o Polskę, nie robiłem żadnych kompromisów ze swoim sumieniem i tutaj nie mogło być inaczej. „Niechaj padnie, co paść musi, byle czełek się nie odmienił” powtarzałem sobie za Wincentym P., twórcą „Pieśni o Ziemi Naszej”.

Ale kiedy to widziacie, człowiek jest zawsze człowiekiem; spozierając na ten mój utulny kawalerski pokój z pierzynami, kanapami, z balkonem na Toruńską i te politurowane „wertiko” z sympatyczną zawartością, tak miłe zawsze wabiącą mnie i moich gości, nazywających zwykle tę szafę „pełnorogiem obfitości” i raptem to spokojne życie, obfitujące w tyle miłych ewentualności, porzuca się i idzie się gdzie? Na front wojenny!

Dwie wojny: japońska i Wielka, zapoznały mnie z odorami tego zwierzęcia i zdawałoby się, że moje żołnierskie powonienie przyzwyczaiło się już w dostatecznym stopniu do przyjemności tych zapachów, a jednak siedząc we mnie epikurejczyk i wygodniś, zawsze był odmiennego zdania i uparcie twierdził, że front to jest coś, co tego śmierdzi.

Bo kula i szrapnel, to jeszcze nie najstraszniejsze, ale ślota, błoto, brnięcie po kolana w kałużach. Głodowanie, spędzenie słotnych nocy na siodle, w okopie lub na kupie gnoju, a na dobitkę wszystko to się odbywa pod przygrywką komarów, co niewinnie brzęczą pi. pi-u, w-w, bz-z-z, a kasają tak, że o ile od dotknięcia ich zadła nie dasz odrazu nura w wieczność, to się po nim leczysz całymi miesiącami, czasem latami, co bardzo dobrze na sobie doświadczyłem w dwóch poprzednich wojnach.

Rozmyślałem tak, leżąc na kanapie z papierosem ostatecznego „fasnku” w ustach i czekając na wieczorną herbatę, przygotowywaną mi przez Urbana, mojego Sancho-Panę.

Od wielkiego do śmiesznego jeden krok, powiedział ktoś z wielkich ludzi, tak i ja zakończyłem te medytacje żartobliwym wykrzyknikiem do siebie: wyobrażam sobie, jak się przekrzywi czerwona i pulchna gęba mego Urbana, kiedy się dowie, że będzie musiał rozstać się z tem rozkosznym życiem, jakie miał przy mnie i iść na wojnę.

(D. c. n.)

Sensacyjny pościg za bandytą po Wiśle.

Elegancki młodzieniec — bandyta. — Heroiczne skoki po Klimku i brzegu Wisły. Bandyta z okrzykiem „śmierć albo życie” rzuca się w nurty rzeki. — Pościg po Wiśle. — Pies policyjny wynajduje zbrodniarza.

Wasz sprawozdawca był wczoraj wieczorem świadkiem niezwykłego zajścia. Przebieg zdarzenia był prawdziwie kinematograficzny.

Wieczorem około godz. 6 szedł pewien elegancki młodzieniec, w towarzystwie dwóch panów. Na zbiegu ulic Solnej i Wybickiego elegancki gentleman zupełnie niespodzianie uderzył pięścią jednego z towarzyszy w pierś tak, że ten się obalił, drugiego kopnął w brzuch — i spoczął szybko uciekać w stronę Klimka. W pogoń za nim puściło się natychmiast kilku przechodniów, wśród których znajdował się i wasz sprawozdawca — raz oprzytomniał towarzysze.

Tymczasem młodzieniec, wpadłszy na klimek, począł wprost w karkołomnych skokach przesadzać lawki, krzaki, ogrodzenia — kierując swą ucieczkę w stronę cytadeli.

Tam, w istnym labiryncie ścieżek, zaplątał się w krzakach. Będąc otoczonym z trzech stron z nadbiegłą policją i innymi uczestnikami pościgu, miał przed sobą tylko — Wisłę.

Młodzieniec, widząc groźne twarze ścigających,

zrzucił z siebie jednym ruchem marynarkę i z okrzykiem „śmierć albo życie” rzuca się do rzeki.

Wszyscy osłupieli.

Zbrodniarz tymczasem — unoszony prądem — oddalał się coraz dalej. Na szczęście znalazło się w pobliżu kilka łódek rybackich, w których w pogoń za zbiegiem zrzuciła się policja i inni uczestnicy pogoni.

Zbrodniarz, widząc coraz bardziej zbliżający się pościg — wylądował na lewy brzeg Wisły w odległości jakichś 300 metr. od ścigających.

Tam — ukrył się tak zręcznie w krzakach i wyklinach nadbrzeżnych, że absolutnie nie można było go znaleźć.

Dopiero przechodzący jakiś pan z wytresowanym psem dopomógł do wykrycia bandyty, ukrytego głęboko pod jednym z krzaków.

Po krótkim szamotaniu się, zbrodniarza skrupowano i odstawiono do więzienia śledczego.

Eleganckim i śmiałym młodzieńcem, okazał się, jak krąży wersję, znany bandyta warszawski, oddawna poszukiwany przez policję.

Aresztowanie niebezpiecznych złodziei.

Daremnne poszukiwania. — „Kazik” i „Maks”. — Amator śliwek. — Niebezpieczne postanowienie. — Pomoc obywateli.

W nocy z 10 na 11 lipca zakradło się dwóch amatorów cudzej własności do mieszkania nauczyciela Ludwickiego w Grudziądzu, zabierając mu wszystką garderobę. Złodzieje zachowywali się tak cicho, i ulotnili się tak zręcznie, — że poszkodowany nauczyciel dopiero rano spostrzegł swoją szkodę.

Nad ranem oddał p. Ludwicki całą sprawę w ręce policji kryminalnej. Nasza dzielna policja energicznie zabrała się do dzieła. Już po kilku godzinach ustaliła, że złodziejami byli dwaj uciekinierzy z tutejszego więzienia śledczego. Występowali oni pod przezwiskami „Kazik” i „Maks”.

Znając ich kryjówkę policja śledczą przeczatując miasto i okolice, przybyła do Komorska. „Przypadkowo” znajdował się tu „Kazik” który przyjechał wozem. Przejrzany przez przyjaciel komrskich o pobycie tajnych agentów zwrócił się natychmiast „Kazik” do ucieczki. Po krótkiej jednak gonitwie

przechwycił zbiega. Badany „Kazik” absolutnie odmawiał wszelkich wyjaśnień, co do pobytu Maksa. Więc znowu musiał przypadek pomóc policji. Udała się ona do Warlubia, wiedząc już napewno, że tam znajduje się „Maks”. Amator cudzej własności znajdował się w tej chwili na ... śliwkach. I znowu — tak jak jego przyjaciel — ostrzeżony przez współników i kompanów, począł uciekać. W końcu ujęty i doprowadzony do więzienia przyznał się do kradzieży.

O znalezionych przy sobie dółkach oświadczył, że mieli zamiar zamordować nauczyciela, gdyby ten przebudził się i zastał ich przy „pracy”.

Należy jeszcze zaznaczyć, na tem miejscu, niezwykłą nśluzność obywateli naszego grodu, mianowicie pp. Rosanowskiego i Dunkera, — którzy chętnie użyzyli swe samochodu do pościgu i śledzenia złodziei. Akcją wykrycia złodziei spoczywała w rękach nieustrudzonego w podobnych wypadkach komisarza urzędu śledczego Szparki.

wplaca pobrane zaliczenie do urzędu pocztowego najpóźniej następnego dnia po sściąganiu tegoż od odbiorcy, podaje się powyższe do wiadomości ogółowi sfer przemysłowo-handlowych.

Urząd Obrót Handlowy, Toruń.

—** **Panienci pozamięscowe** uczeszcza do tutejszych zakładów naukowych znajdują troskliwą opiekę w pensjonacie p. Kamińskiej przy ulicy Młyńskiej nr. 11 II ptr., na co zwracamy uwagę Rodziców, którym zależy na odpowiedniej opiece i odżywianiu.

— **Kino „APOLLO”** demonstruje od dzisiaj, piątku najwspanialszy film bieżącego sezonu p. t. „Buffalo Bill” w 16 olbrzymich aktach. W niedzielę o godz. 2-giej popoł. przedstawienie dla dzieci.

Ruch towarzysztw.

—(rt) **Liga Obrony Ojczyzny i Wlary** urządza celem odżydzenia naszej dzielnicy następujące wiece:

W Tczewie 23. 8. br. o godz. 8-jej wieczorem. W Starogardzie 24. 8. o godzinie 12 w południe. W Skórczu 24. 8. o godz. 5 popoł. W Pelplinie 25. 8. o godz. 7 wiecz. W Gniewie 26. 8. o godz. 7 wiecz. W Nowem 27. 8. o godz. 6 wieczorem.

Na wiecach przemawiać będzie pomiędzy innymi p. Mieczysław Noskowiץ prezes Głównego Zarządu L. O. O. i Wlary w Poznaniu.

Franciszek Block

prezes Okręgowy w Grudziądzu ul. Ogrodowa 8.
— **Bacność Towarzystwo Powstańców i Wojaków okręgu obwodowego Świecie!** Towarzystwo Powstańców i Wojaków w Warlubiu urządza w niedzielę dnia 31 bm. lesie Bakowskim swoje święto strzeleckie na które bratnie towarzystwa oraz miejscową ludność uprzejmie zaprasza
ZARZĄD.

Z Pomorza.

—** **JEZEWO.** (Założenie Związku Podolic. Rez. Ziem Zach. Rzpłitej Polskiej). Staraniem pp. Manikowskiego i Ochendala zwołano w Jezewie zebranie do lokalu p. Th. Wasikowskiego, celem założenia związku Podolic. ziem zach. Rzpłitej Polskiej. Na przewodniczącego zebrania został wybrany p. Ochendal, na sekretarza p. Sumiński. Zebranie zgaił o godz. 17-tej p. Ochendal, podając do wiadomości porządek dzienny i w krótkich a gorących słowach zachęcił do licznego zapisywania się do tegoż związku. Następnie p. Manikowski wygłosił bardzo obszerną i treściwą przemowę o celu i zadaniu Związku, nadmienając dokładny wykład p. pułkownika Piwowarczyka z zebrania w Grudziądzu dnia 14 bm.

Do zarządu wybrano, prezesem kol. Manikowskiego M. sekretarzem kol. Sumińskiego, skarbnikiem kol. Ochendala, ławnikami kol.: Wasikowski Teodor, Pszczoliński Leon i Radłof Franciszek. — Prezes kol. Manikowski dziękując wszystkim obecny za przybycie i wybór przyobiecując dołożyć wszelkich starań do dalszego rozwoju i istnienia związku Podolic. Rez. Ziem Zach. Rzpłitej.

Po wyczerpaniu wolnych głosów kol. Manikowski prosił wszystkich członków, aby honorowo postępowali i do dalszego rozwoju tegoż związku przyczynili się zamknął zebranie o godz. 19.30 hasłem „Jedność”.

—** **TERESPOL.** (Poświęcenie biblioteki kolejarzy). Dnia 3 sierpnia odbyło się tu poświęcenie biblioteki prac. kol. im. ks. Piotra Skargi. powstałej staraniem prof. Kowalskiego a ufundowanej przez p. Antoniego Cholewickiego, który tu przez 4 lata był restauratorem na dworcu. Zebrało się bardzo wielu prac. kol. i innych z żonami i dziećmi. Przemawiali ks. prob. Hoppe, nac. urz. ruchu inż. Wasiański, nac. poczty Deja, nac. stacji Kłopotek, a dzieci kolejarzy deklamowały wiersze patriotyczne, za co dostały historyczne książki w upominku z podpisami komitetowych pod napisem: dla zachęty do nauki i cnoty. Prof. Kowalski w godzinę przemówieniu wskazywał na patrona biblioteki ks. Skargę, jako na wzór i przykład dla nas. Wspólna fotografia i wspólny śpiew Roty Konopickiej zakończyły ten piękny dzień, w którym p. Cholewicki za swój ciężko zapracowany grosz postawił nam w darze i na pamiątkę 200 pięknych książek i kalendarzy.

poznamy historie i geografje naszej ojczyzny.

—** **KARTUZY.** (Zaginięcie). Urzędnik kontroli skarbowej Remblewski od kilku dni zaginął bez wieści. Niewiadomo czy zachodzi nieszczęśliwy wypadek, czy też zbrodnia.

—** **PUCK.** (Odjazd ks. kardynała Kakowskiego). Dnia 14 bm. opuścił miasto nasze, po pięciodobnym pobyciu w klasztorze SS. Elżbietanek ks. kardynał Alseksander Kakowski, arcybiskup warszawski. Odjeżdżającego ks. kardynała wagonem salonowym pociągu warszawskiego o godz. 19-jej, pożegnali nad worcu ks. prob. B. Pittkau, burmistrz p.

—** **TUCHOLA.** (Wybory do sejmiku powiatowego). W październiku rb. odbęda się w okręgu wyborczym V Byśław, wybory do sejmiku powiatowego, ponieważ poprzednie wybory zostały na podstawie rozporządzenia p. wojewody unieważnione. Dnia 8 sierpnia wybrana została w tym celu powiatowa Komisja Wybrcza z grona wyborców. Na przewodniczącego takowej wybrano p. Stanisława Baumgarta z Gostyszyna, jako członków pp. Nikodema Banaszka z Byśławia, Maksymiljan Cymbulskiego z Cękcy, Bronisława Kopkę z Kiełpina i Jana Warczaka z Gostyszyna. Do okręgowej Komisji wyborczej wybrani zostali na przewodniczącego p. Leon Sterz z Byśławia na członków pp. Jan Januszewski z Byśławia, Jan Rykowski z Iwca i Antoni Gockowski oraz Jakób Jaśtak z Cękcy.

(Odnawianie kościoła). Z powodu odnawiania kościoła farnego nabożeństwa prócz niedziel i świąt odbywać się będą tymczasowo w kaplicy zakładu śś. Elżbietanek.

Z całej Polski.

—** **KORONOWO.** pow. bydgoski. (Zjazd byłych uczniów dawn. gimnazjum Koronowskiego). W niedzielę dnia 31 sierpnia br. odbędzie się w Koronowie w Grabinie zjazd byłych uczniów dawn. gimnazjum Koronowskiego, założonego 1907 r. Z zadowoleniem wspominają o tem gimnazjum wszyscy byli uczniowie, bądź to ci, którzy ukończyli tylko pięć klas tej szkoły, bądź to ci, którzy kontynuując naukę na innem gimnazjum dzisiaj czerpią wyższą wiedzę w uniwersytetach lub w seminarjum duchownem.

Założycielem tej uczelni jest ks. prof. Czabowski, wówczas kuratorem tutejszego zakładu karnego. Gimnazjum to stało na wysokości swego zadania i dało uczniom, po ukończeniu pierwszych pięciu klas szkoły średniej w Koronowie, możliwość osiągnięcia świadectwa dojrzałości w innych uczelniach.

Znaczenie dawn. gimnazjum będzie w oczach Szan. Czytelników tem większe, jeżeli się uwzględni, iż miasto to, liczące 5 tysięcy mieszkańców mało posiadało inteligencji i obywateli zamożnych. A przecież, jak statystyka wykazuje, przeważnie uczęszczali do tej szkoły tacy, których rodzice niemogliby pozwolić sobie na kosztą kształcenia dzieci swych w innem mieście.

W tym celu, by oddać wyraz uznania założycielowi i miejscowym starszym obywatelom, oraz by uściśnić sobie bratnią dłoń i przypomnieć walkę tocząca z zaciętym hakatyżmem w ostatnich klasach gimnazjalnych, by utrzymać myśl odnowienia gimnazjum, rozwiązanego 1920 roku, byli uczniowie urządzają ze współudziałem obywateli wspomniany zjazd na który wszystkich byłych uczniów serdecznie zaprasza Komitet Organizacyjny. Wszelkich informacji udziela oraz zgłoszenia zamieszczeni uczniów przyjmuje p. M. Palicki, Koronowo pow. Bydgoski.

—** **POZNAŃ.** (Zagadkowy wypadek). W sobotę podczas nocy, w mieszkaniu przy ul. Mostowej 2 pewien ulan szeregowiec, który bawił tam w odwiedzinach u znajomej rodziny, podczas pogawędki wyszedł na balkon. Ponieważ długo nie wracał, poczęto się zanierozglądać i stwierdzono ku niemałemu zdziwieniu, że na balkonie niema. Później znaleziono go na ulicy dogorywającego. Czy spadł on z balkonu przypadkowo, czy też rzucił się na dół z rozmysłem, stwierdzić nie zdołano.

(Lunatyczka). Ciekawego zjawiska świadkami byli we wtorek 12 bm. wieczorem około godz. pół do 11 przechodnie i mieszkańcy przy ul. Mylej na Jeżycach. Na dachu domu pod nr. 16 pojawiła się kobieta w najniezbędniejszej odzieży i wpatrzona w księżyc, przechadzała się swobodnie z podniesionymi w górę rękoma. Później weszła na komin i wywiewała ku księżycowi chustką, którą miała przy sobie. Następnie zeszła z komina i przeszedłszy się znowu kilka razy po dachu, wróciła do swej na I. piętrze położonej izdebki tą samą drogą, którą była wyszła, tj. oknem.

Niezwykłymu temu zjawisku przyglądało się bardzo dużo ludzi, których policja uspakajała, aby lunatyczki nie przebudzono. Działo się to na domu mistrza ślusarskiego p. Andrzeja Linkego, u którego odnośna kobieta pełni obowiązki służebnej.

—** **LÓDZ.** (Wyrok śmierci). We wtorek sąd dożny w Łodzi rozpatrywał sprawę Stanisława Piątka-Piątkowskiego, który w dniu 30 lipca rb. w chwili aresztowania go usiłował zbiec, przyczem strzelał do ścigających go policjantów, raniąc jednego z nich. Sąd skazał Piątka-Piątkowskiego na karę śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok wykonano w środę rano.

—** **STRYJ.** (Samobójstwo miliardarki żydowskiej). W Stryju odebrała sobie życie żona znanego w Stryju multi-milijardera żydowskiego Mondscheima, którą wieczorem znaleziono powieszoną w miejscu ustęp. Co do powodów zagadkowego samobójstwa, krąży najrozmaitsze pogłoski i informacje. Rodzina stara się to wytłumaczyć rozstrojem nerwowym, chociaż na miesiąc twierdzą, że powody były zgola inne. Samobójstwo to wywołało dużą sensację w mieście.

—** **KALISZ.** (Świątokradztwo.) W Rybniku, w powiecie kaliskim skradziono srebrny pozłacany kielich, 25 cm. wysoki i inne przedmioty liturgiczne. Podejrzanie padło na „pewną pobożną damę”.

—** **WARSZAWA.** (Tragiczna podróż po Wiśle). Między Makoszymem a Nowogrodem Siewierskim dokonano niebywale zuchwałego napadu na parowiec, ofiarąmi którego padli pasażerowie pochodzenia żydów. Do parowca podjechał drugi statek, obsadzony uzbrojonymi bandytami, którzy zatrzymali parowiec pasażerski i przystąpili do rewizji nielicznych pasażerów chrześcijan. Jednocześnie mordowano bezlitośnie żydów, podzynając im gardła, a trupy wrzucając do rzeki. Cały pokład parostatku zalany był potokami krwi. Ilości ofiar napadu dotychczas oficjalnie nie ustalono. Zajście to, jak komunikują pisma, miało wyłącznie polityczny charakter i skierowane było przeciwko komunistom, których chę-

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Sobota Filipa, Zacheusza. Wschód słońca 4.57 zachód 7.7. Wschód księżyca 11.22. zachód 2.16.

—** **Biblioteka i Czytelnia T. C. L.** otwarta codziennie prócz niedziel i świąt od 5—7. Dla dzieci w środę i sobotę od 4 — 5.

—** **Wielki Wieczer Artystyczny** z udziałem wybitnych sił scenicznych oraz koncert symfoniczny pod batutą p. Orłowskiego odbędzie się dnia 23 sierpnia br. o godz. 8-mej wieczorem w kawiarni „Wielkopolanka” na rzecz zasilenia funduszu II Kongresu Międzynarodowego Akademików w Warszawie.

—** **Stowarzyszenie Katolickiej Młodzieży Żeńskiej** (Solidacja Dziewcząt) urządza w niedzielę 24 bm. wielką wycieczkę wozami do Rogoźna. Zbiórka przy starostwie, wyjazd punktualnie o godz. 10. Uprasza się zabrać ciepłe ubiory i śpiewniki. O liczny udział prosi
ZARZĄD.

—** **Z kroniki policyjnej.** Ubiegłej nocy aresztowano w naszym mieście 5 osób, mających rozmaite choroby weneryczne.

—** **Tajemnicze zebrań.** Otrzymujemy liczne zapytania telefonicznie i ustnie od mieszkańców naszego miasta, w sprawie niezwykle dziwnych zebrań odbywających się w małych domkach żydowskich naprzeciwko bóżnicy, przy ul. Groblowej. Zebrań te, trwające często do późnej nocy, są pełne „gorących dysput” przechodzących wkońcu do niemożliwych wrzasków i krzyków. Dzieje się to wszystko na parterze, przy otwartych oknach. Zargon panuje oczywiście wszechwładnie, a dym z cygar i papierosów ora „mifa” woń alkoholu rozlewają się dookoła. Najbardziej dziwnym jest to, że w zebrańkach tych biorą udział żołnierze. Czy odpowiednim czynnikiem są te fakta znane?

—** **Wypadek.** Wczoraj popołudniu około godz. 5-tej, przy strzelnicy wojskowej na końcu ul. Lipowej, zdarzył się nieszczęśliwy wypadek. Na przechodzącego tamtędy 6-letnie dziecko najechał całym pędem jakiś „bohater kolarski”. Dziecko zostało dość dotkliwie potłuczone. Niezwykle „sportsmen” — od rozjeżdżania ludzi — nie miał na tyle odwagi, by wrócić pomóc dziecku podnieść się i uspokoić, ale zobaczywszy co zrobił, czempredzej zwał. Podobne występy licznych tutejszych rozjeżdżaczy ludzi, powinny być surowo karane.

—** **Termin rejestracji cudzoziemców.** Przypomina się, że termin rejestrowania się tych cudzoziemców, którzy nie mają dowodów przynależności do jakiegokolwiek państwa upływa 23 bm. Jak wiadomo, termin ten jest już terminem prolongowanym wobec dużego napływu rejestrujących się. (Vars.)

—** **Komunikat Urzędu Ruchn Kolejowego** w sprawie zaliczek kolejowych. W myśl rozporządzenia M. K. Z. z dnia 11 czerwca 1924 r. L. II/3651 i D. K. P. Gdańsk z d. 7. VIII. 24 r. L. 70008/5623/24., w sprawie sztykowego obrotu zaliczeń kolejowych, podaje się co następuje:

Nadawca obciążając przesyłkę zaliczeniem — może żądać aby stacja przeznaczenia wypłaciła pobrane zaliczenie przekazem pocztowym. lub za pośrednictwem P. K. O., w takim razie winien on dołączyć do dowodów przewozowych należycie wypełniony i ofrankowany przekaz pocztowy, względnie blankiet PKO., zaznaczając dołączenie tych dokumentów w odpowiednim miejscu listu przewozowego.

Jeśli nadawca zastrzeże wypłatę zaliczenia za pośrednictwem PKO. osobie trzeciej, powinien na odcinku blankietu oznaczonym nagłówkiem: „Dowód odbioru”, bezpośrednio pod miejscem, przeznaczonym na wpisanie kwoty, albo też na odwrotnej stronie odcinka, umieścić uwagę: „na rachunek” (nazwisko nadawcy).

Ze względu na dogodność dla klientów, a zwłaszcza właścicieli kont PKO., należąca na tem, że stacja przeznaczenia

Z ostatniej chwili.

Wycieczka poselska do Konstantynopola.

Warszawa 21. 8. (AW). 6-go września wyjeżdża na wyprawę polską w Konstantynopolu wycieczka posłów i senatorów, na której czele stoi wicemarszałek Sejmu pan Zygmunt Seyda

Oficjalne otwarcie wystawy w Konstantynopolu nastąpi 12 września.

Warszawa, 21. 8. (AW). Wiadomości które ukazały się w prasie berlińskiej o wystawie polskiej w Konstantynopolu, są nie ściśle. Jakkolwiek kupcy i przemysłowcy polscy weszli już w kontakt z handlowo-przemysłowymi kołami tureckimi, to jednak wystawa nie została jeszcze otwarta. Oficjalne otwarcie nastąpi zgodnie z zapowiedzią 12 września września. 20 bm. odszedł z Warszawy ostatni pociąg z eksponatami do Konstantynopola.

Kanclerz Seipel kardynałem?

Wiedeń, 21. 8. (AW). Obiegają pogłoski, że kanclerz Seipel otrzyma w uznaniu zasług godność kardynalską.

Głód coraz bliżej nich...

Moskwa, 21. 8. (AW). „Ekonomiczewskaja Zisz“ oblicza zbiór zboża na Ukrainie na 554 milionów pudów w stosunku 908 milj. w roku 1923. Wraz z zbiorami kartofli oblicza się ogólny zbiór na 620 milionów pudów. Przy 589 milionach pudów na wyżywienie ludności pozostaje około 36-ciu milionów pudów produktów rolnych na eksport

Z kongresu misji międzyparlamentarnej.

Berno, 21. 8. (PAT). Przybyła tu dziś delegacja polska na kongres unii międzyparlamentarnej. Dziś odbyło się pierwsze posiedzenie prezydium unii z udziałem przewodniczącego delegacji polskiej pos. Dembłńskiego i sen. Buzka. Jutro odbędzie się pierwsze plenarne posiedzenie kongresu.

Konsolidacja nowego stanu rzeczy we Francji.

Paryż, 21. 8. (PAT.) W wywiadzie z przedstawicielem „Revue Hebdomadaire“ były prezydent Millerand oświadczył, że głównym celem i dążeniem Francji powinna być konsolidacja nowego stanu rzeczy, wytworzonego po wojnie. Konsolidacja ta da się osiągnąć przez zapewnienie poszanowania traktatów. Millerand wskazał dalej na konieczność zacieśnienia serdecznych już obecnie stosunków z Belgią, Polską, Czechosłowacją i Rumunią i podkreślił użyteczność małej ententy. Za najważniejszy rezultat konferencji londyńskiej Millerand uważa osiągnięcie porozumienia sojuszników. W zakończeniu wywiadu były prezydent wyraził ubolewanie, że niesłychanie ważna sprawa bezpieczeństwa Francji nie była wcale poruszona na konferencji londyńskiej.

ZW. OFICERÓW O OBRONIE KRESÓW WSCH.

Warszawa, 22. 8. (AW.) Związek Oficerów Rzplitej publikuje odezwę w sprawie obrony granic wschodnich Związek wyraża przypuszczenie, że spokój na kresach wschodnich może utrzymać tylko wojsko, jako organizacja więcej sprawna i lepiej wyszkolona.

„ROBOTNIK“ PRZECIW WOJKOWI.

Warszawa, 22. 8. (AW.) „Robotnik“ w 3-cim z kolei nr. występuje przeciwko nominacji Wojkowa, na posła sowieckiego w Warszawie. Twierdzi on, że Wojkow zaaresztował i osadził w więzieniu 2 ekspertów polskiej komisji reewakuacyjnej, którzy dotychczas nie zostali wypuszczeni na wolność. Przypomina również, że kiedy delegacja polska wykrywała nadużycia bolszewickie w sprawach reewakuacyjnych Wołkow natychmiast zamknął obrady konferencji.

W PARYŻU KONFERENCJA.

Berlin, 21. 8. (PAT). „Europe Presse“ donosi z Londynu: Kanclerz dr. Maks w przebiegu swej konferencji z Herriotem wyraził życzenie odbycia w Paryżu konferencji z reprezentantami mocarstw okupujących, celem znalezienia nowego modus vivendi z temi państwami.

Z ekranu życia

Pigularze.

Cały dzień lazi z kąta w kąt, a wieczór przy pół-czarnej knuje.
Spiski, podkopy, reorganizacje społeczeństwa, a a nadewszystko przy wspólnej pomocy i wspólnym a owocnym słowniku ortograficznego i małej gramatyki użyciu — pisze artykuły do wszystkich w okolicy czasopism.
W kawiarni, około stolika, gdzie siedzą, na palcach przesuwają się cichutko i z pełną obawą atencją goście, kelnerzy, dziewczynki z różami, bez róż i wieńca, chłopaki z gazetami.
— Redaktorzy!!! — leci szept
Malańki, poczciwie z waszeczka wyglądający jego-ność z czerwonym nosem i wymalowanymi brwiami wyjmując spis długi osób, które kiedykolwiek wlażyły szanownemu areopagowi na piętę.
Wszyscy trzej nachylają się nad stołem i zagłębiają w pismo nosy o rozmaitej skali czerwieni.
— Ten nie, ten nie, ten nie.
— Mam! — wrzasnął na całe gardło znany w mieście naszym redaktor, piszący obecnie podręcznik p. t. „Jak należy postępować, aby bez odpowiedzialnych warunków zostać kierownikiem literackim w teatrze“.
Zaroiło się wśród redaktorów. „Turecki redaktor“ czuje się mocno wzburzony.
Towarzysz go mityguje.
— Czeka, nie tak chyżo; naprzód intelekt. Zrobiłem sobie post, żeby tego nie ruszać przez trzydzieści dni — a później...
Wtem do stolika kawiarnianego z włosiem rozwianym, z rozognionem okiem i wzruszonym łonem jakoś dziewczyna.
— Panowie Jestem na drodze do przepaści i artystka nie zaangażowana do żadnego teatru — proszę panów o poparcie.
Najteższy z redaktorów schylił się do biedaczki i łaskawie podniósł ją z klęczek.
— To pani — zdaje się grała raz w Pocięjowie Desdemone?
— Tak, panie redaktorze — z nieopisaną radością piszczy nieszczęsna.

Z LIGI NARODÓW.

Genewa, 21. 8. (PAT). Według kursujących tu pogłosek, rząd W. Brytanii ma oświadczyć zgromadzeniu, że przyjmie fakultatywną klauzulę statutu trybunału w Hadze, w myśl której rząd wielkobrajtyjski uznaje obowiązkową kompetencje tego trybunału we wszystkich sprawach spornych natury prawnej, które mogą powstać między Wielką Brytanią a innymi członkami Ligi Narodów.

Kino Apollo

Szlagier! Od dzisiaj piątku Szlagier!
Buffalo Bill

najwspanialszy najnowszy amerykański film sezonowy.
16 aktów! Dla młodzieży dozwolony. 16 aktów!

W niedzielę popołudniu u godzinie 2-iej: przedstawienie dla dzieci.

— A czy pani wie, że Otella grał wtenczas pan X., któremu w notatce z Grudziądza w jedynej polskiej gazecie w piątej części świata, t. zn. w Australji napisałem, że jest skończony idjota? Czy pani wie o tem?...
— Nie... Nie wiem...
— A czemu pani nie wie, co? — głos potentata nabrał metalicznego dźwięku i rozpychał się po kawiarni niby ryk lwa albo młodego byka, buszującego po stepie.
— Ja... ja.. panie redaktorze... nie dostaję gazet z Australji...
— Słyszane to rzeczy. I popieraj tu sztukę. Nie czytać gazet, w których dziennikarz polski, korespondent 38 pism krajowych i zagranicznych powiedział o pani partnerze, że jest skończonym idjotą! Precz!
I długą aleją pomiędzy stolikami odeszła nieszczęsna Desdemona, za którą w ślad leciał przeciągły refrain „Śniegu“:
„I wygnał precz od siebie
W mroźną, srebrzystą noc...“
— Na czym stanęliśmy. Aha, pisał pan: Pan Y znany jako bydlę skończone... Nie, lepiej napisz cham
— Przez „ch“ czy samo „h“ — pyta piszący.
— Przez „h“ — twierdzi trzeci.
— Nieprawda, „ch“, wiem napewno. Niedawno, za to, że napisałem „cham“ dostałem lanie — a napisałem przez samo „h“. Widocznie była pomyłka. Pisz pan przez „ch“.
— Głosowanie! — proponuje referent konstancy-nopolitański.
Głosują, piszą, smarują gdzieś na poddaszu, pan Y, poczciwy idealista myślał właśnie o tem, jakby podnieść stan intelektualny społeczeństwa, jakby wlać w duszę ich ukochanie rzeczy pięknych i wielkich.
Marzyciel, idealista, Cham!!!
— A ci trzej radzą przy stoliku kawiarnianym w późną noc.
Mianują się dziennikarzami, a że piszą swe artykuły nocą, czy nie lepiej nazwać ich

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— Z RYNKU ZBOŻOWEGO. Na wczorajszym rynku towarowo-zbożowym tendencja na żyto utrzymała się nadal mocna. Ceny sięgają 17 zł. stacja załadowcza a 18,40 zł. za 1 kwintal franco Warszawa. Podaż żyta średnia. Wczoraj rzucono pszenicy nieco więcej na rynek. Ceny kształtowały się 27,28 zł. za 100 kw stacja załadowcza. Transakcje czynione owsem nie wykazały zmiany. Ogólnie odczuwa się brak dowozu. Jest to tembardziej charakterystyczne, że młyny zakupiły znaczne ilości zboża, jednak producenci wstrzymują się od dostawy. (Vars.)

— UWŁASZCZENIE ZIEMI NA KRESACH. Minist. Reform rolnych poleciło już wszystkim okręgowym urzędem ziemskim natychmiastowe przystąpienie do uwłaszczenia byłych czynszowników, dzierżawców i t. zw. „wolnych ludzi“. Zarządzenie to stoi ściśle w związku z wykonaniem uchwały sejmowej o uwłaszczeniu dzierżawców na Kresach, według której ziemi, na której siedzieli wspomnieni czynszownicy, dzierżawcy oraz „wolni ludzie“, przejdą na ich prywatną własność za pewnym ustalonym odszkodowaniem.

— POKRYWANIE ZAPOTRZEBOWANIA WOJSKA Z PRODUKCJI KRAJOWEJ. Wobec ciężkiego kryzysu gospodarczego władze przypominają, że instytucje państwowe i wojskowe winne czynić zakupy w granicach swego budżetu u producentów krajowych. Za granicą kupować można jedynie wtedy, o ile stwierdzony zostanie brak zapotrzebowanego artykułu w kraju, lub że jego jakość i cena zbyt daleko odbiegają od tych wartości krajowego artykułu, przez co Skarb Państwa poniósłby oczywiście szkodę.

Za małe pieniądze elegancką konfekcję

dostać można teraz u firmy Szmechel i Rozner, Grudziądz, Wybickiego nr. 2/4. Szczególnie tanio: elegancką bieliznę, palta i suknie damskie. 1323

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 22. 8.
10-ta godzina przedpołudniem.

Dolary Stanów Zjedn.	5,16 1/2
Florency holenderskie	198,50
Franki belgijskie	25,60
Franki francuskie	27,77
Franki szwajcarskie	96,80
Funtki angielskie	23,09
Korony austriackie	7,27
Korony czeskie	15,14
Liry włoskie	22,70
Korony norweskje	70,15
Korony duńskie	82,70
Korony szwabskie	136,50
Dolary kanadyjskie	5,00

Gdańsk, dnia 22. 8.

Dolar	5,56
Złoty polski	106,10
Przekazy na Warszawę	105,95

Poznańskie Notowania Zbożo ę e

z dnia 20. 8. 1924.
Ceny w złotych loco Poznań za 100 kg. w ładunkach wagonowych

Żyto 100 kg.	15,50—16,50
Pszenica	24,50—26,50
Jęczmień zwyczajny	— 17,50
Jęczmień browarowy	23,00—24,00
Owies	16,50—17,50
Mąka żytnia	24,50—26,00
Mąka pszenna	42,50—44,50
Ospa żytnia	— 11,00
Ospa pszenna	—
Ziemniaki jadalne	—
Ziemniaki fabryczne	—
Pe uszka	—
Wyka	—
Groch polny	—
Groch Wiktorja	—
Seradela	—
Stoma luźna	1,50—1,80
Stoma prasowana	2,80—3,20
Siano luźne	4,00—4,70
Siano prasowane	6,50—7,50

Poznańskie ceny na bydło z 20. 6. 24.

100 żyw. kg. wagi	Cena 4. 6.	Cena 20. 8.
Bydło rog. I kl.	80,00—81,00	88,00—
„ „ II kl.	71,00—	76,00—
„ „ III kl.	55,00—57,00	60,00—
Cielęta I kl.	65,00—67,00	128,00—
„ II kl.	56,00—	112,00—
„ III kl.	45,00—48,00	90,00—96,00
Swinie I kl.	70,00—72,00	133,00—
„ II kl.	66,00—	124,00—
„ III kl.	56,00—58,00	114,00—
Owce I kl.	48,00—	70,00—72,00
„ II kl.	40,00—	60,00—64,00
„ III kl.	—	48,00—50,00
Prosięta za parę 6—8 tyg.	—	—
Prosięta za parę 9 tyg.	—	—

M. HOCH, Michale
 W niedzielę, 24 bm. od godz. 4 pocz.
 koncert popołudniowy
 na dachu w najład-
 szych gatunkach przed-
 wziętych
 1256

Tekturę
 Smole kamienną • Lepnik asfaltowy
 Carbolinum z czystego oleju
 Dziegiele • Kit dachowy
 Cement « Wapno
 Trzcinę • Gips • Koryta glinowe
 i wszelkie materiały budowlane do-
 starczają po cenach fabrycznych

Venzke i Duday Grudziądz
 Fabryka i biuro przy dworcu towarowym
 Grudziądz, Telefon nr. 88

motorn elektrycznego
 używanego, dobrze utrzymanego
 Poszukuje się celem kupna

ZĘBY
 i piomy od 2,- 21.
 poczynają w pierwo-
 zednem wykonaniu.

„KUPIEC”
 najstarszy i najwiękzy tygodnik handl.-przem. i organ zwią-
 kowy wszystkich organizacji kupieckich w b. zab. pruskim
 wydaje z okazji Targów Wschodnich

Sądowa licytacja.
 W sobotę, dnia 28 sierpnia 1924 r.,
 o godz. 10 przed południem, sprzedam na ulicy
 Kwatrowej nr. 2 w drodze przymusowej, licytacji:
 1) 10 przed południem, sprzedam na ulicy
 Kwatrowej nr. 2 w drodze przymusowej, licytacji:
 1) 10 przed południem, sprzedam na ulicy
 Kwatrowej nr. 2 w drodze przymusowej, licytacji:
 1) 10 przed południem, sprzedam na ulicy
 Kwatrowej nr. 2 w drodze przymusowej, licytacji:

Osoba starsza
 Polka, przyjmie dzieci z
 lepszego domu (11396)
 na stałą opiekę.
 Słowackiego 4, prt. 1.

Przyjmę 2-3
 dziewczynki
 z Gimnazjum na pensję.
 Lipowa 33, II p. 11-76

Podaje do wiadomości
 że udzielim wszystkim
 członkom kolejei K. S.
 specjalności na rachunek
 powiększenia Kasy Chorych
 za przedłoż. legitymacji.
Dr. P. MEYER
 lekarz specjalista w chorobach
 wewnętrznych, ul. B. 1, B. 1, B. 1
 Grudziądz, Mikołowska 281

Trzy obszernie wydania targowe
 i zaprasza firmy wystawiające do współdziałania w dalsze reklamowym i opisowym.
 „Kupiec” jest jedynym z najpoczytniejszych pism fabrycznych w Polsce
 i rozchodzi się po całej Polsce, zaś zeszyły targowe szczególnie szerokie
 znajdują rozpowszechnienie.

„KUPIEC”
 Na życzenie wyślą się oferty i zeszyły okazowe.
 Adres: „KUPIEC”, Poznań.
 Ceny przysyłkowe:
 1/4 strona (18x24) — 60,— zł
 1/2 strona — 35,— „
 3/4 strona — 20,— „

PARDON ! KURZAWA
 Hurt Ziemniopłodów i Włny
 Specjalność: dęsznien browarowy
 Telef. 858 i 52. Adres telegr. „Parkurz” Grudziądz. Telef. 858 i 52

Smalec
 Salomonowy czarny łopielan
 z bardzo dobrym głosem
 na 2000 zł. nie sprzedam. Zgł.
 do Głosu Pomorskiego, pod 132.

biurko
 Stare rzymskie
 PL. 23 Stygnia 13, III p.
 K. Bion

Kupna
 Dnia 2-go sierpnia
 zgubilem moje
 papiery wojskowe
 pod adresem Władysława
 Kozłowskiego, ul. 11-76
 2000 zł. w ośm. 1922 r.
 przez 12 p. 1. B. 1, B. 1
 Znałem papery uniwersytetu
 Znałem papery uniwersytetu
Midy wilczek
 w podziemiach zagłęb
 Uprasa się o zwrot za
 wydatki 11330
B. Stippel,
 Koscielna 8.

Posady
 Poszukuje pracy jako
 malarskiego
 Lesiński mistrz mal.
 ul. Kosciuszki nr. 2.
 (11394)

Ucznia
 Poszukuje od zaraz
 mistrz szkarski
 ul. Książęca 5. (11401)

Dziewczyna
 do kuchni potrzebna
 Mieczarria - Kawarria
 „Wanda” Lipowa 3.

Mieszkanie
 Poszukuje od zaraz
 3-4 pokojowe
 Pomorskiego pod 11390.
Mieszkanie
 Poszukuje od zaraz
 4 pokojowe ładne
 11395
Mieszkanie
 Poszukuje od zaraz
 2-3 pokoi
 Słowackiego 4, prt. 1
 na także lub większe w
 pobliżu Szkoły Centralnej
 i „Pepege” Polski Przemysł
 ul. bez. Wiadomość do
 niemiecki, z kuchnią
 i łazienką, w kuchni
 i łazienką, w kuchni

modele paryskie i wiedeńskie
 Szanownej mojej klienteli niniejszem uprzejmie
 donoszę, że najnowsze
 nadeszły, według których kapelusze filcowe i wełnowe
 tak damskie jak męskie do przefasonowania przyjmuję.
 Sposobne wykonanie, ceny przystępne

Fabryka Kapeluszy Maria Wasilewska
 Grudziądz, ulica Toruńska nr. 24.
 najwiękzy i najstarszy zakład przefasonowania kapeluszy w mieście
 Przyjmuję większe ilości kapeluszy do przefaso-
 nowania z domów towarowych i od modystek.

Plugi, brony
 lemiesz i odkładnie
 oraz wszelkie 1331
 narzędzia rolnicze
 polecia po cenach
 przystępnych
 3/5.
A. Dukiewicz Nasł.
 ulica Matymijńska 117.
 (11403)
 Grudziądz, przy dworcu.

SKŁAD FARBACZNY
 i techniczny
TEKSTURY
 znany jako najlepszy wyrób
 fabryk „KLEPACZKA” i „NATALIN” w Porajnie.
 Sprzedaż po cenach fabrycznych. Posława odwrócić.
Józef Zatachowski, Poznań
 ul. Rzeźniarskiej 4. Telef. 2613. Adr. telegr. Jozza-Poznań.
 Wyjąca sprzedaż na Poznańskie, Pomorskie i Gdańskie.
TEKSTURA + PAPIER + FABRY GŁAZIENNE
 BRONZ, KOPEKTY KUPIECZKIE, TALERZYKI TEKSTUROWE.
 1125

Miłe, zajmujące i pozytywne
KSIĄZKI
 1. **Wielki Król**, powieść dziełowa
 z czasów Stefana Batorego — Aleksan-
 dry Lesniewskiej (przesyłka polecona 35 gr.)
 2. **Historja o Janaszu Kor-
 czaku**, — J. Igm. Kraszcwskiego
 z czasów Jana Sobieskiego (przesyłka polecona 50 gr.)
 3. **Dwa Skarby**, powieść z życia
 Polaków w Ameryce — F. Kogah (przesyłka polecona 50 gr.)
 4. **Obiecenie twierdzy Gru-
 dziądzkiej**, powieść Bergia (przesyłka polecona 25 gr.)
 5. **Z mych wrzaw wojen-
 nych**, — Ka. prob. Kęgi (przesyłka polecona 28 gr.)
 6. **Rachunki Rolnika-Frak-
 tyka** przez M. Facoszyńskiego, za-
 przyświeconego rewidora ksiąg, autora
 wielu prac rolniczo-handlowych (przesyłka polecona 35 gr.)
 0,90 „
 0,90 „
 0,45 „
 0,20 „
 0,90 „
 1,15 „

Drukarnia Pomorska
 Tel. 50 i 51. Wydała Władymir Tel. 50 i 51.
 GRUDZIĄDZ (Pom.) Groblowa 27/29
 Lomyższe książki nabyć można bezpośrednio w wy-
 dawstwie Drukarni Pomorskiej za poprzednim
 nadaniem należności własnie kosztów prze-
 syłki poleconej wzgl. za zaliczeniem pocztowem.